

SZIGETHY ATTILA MUNKÁSSÁGA

Szigethy Attila (1912-1957) parasztpárti politikus. Kapuváron járt elemi és polgári iskolába, később a Soproni Erdőmérnöki Főiskolán szerzett erdőgazdasági oklevelet. 1929-től díjnok lett a Kapuvári Járásbíróságon, majd a helybeli iparosok meghívták körzeti ipartestületi jegyzőnek. A világháború alatt támogatta az antifasiszta ellenállókat, többeknek nyújtott átmeneti menedéket. 1944-től részt vett a Békepárt néven újjáalakult kommunista párt tevékenységében. 1945-től a Nemzeti Parasztpárt kapuvári szervezetének titkára, megyei pártelnök, majd az NPP fennállásának legutolsó szakaszában Sopron megyei titkár. 1947-ben a Nemzeti Parasztpárt tagjaként országgyűlési képviselővé választották. Mandátumát 1957-ig megtartotta, noha a kommunista pártba nem lépett be. 1950-től a Győr-Sopron megyei tanács elnökhelyettese volt. 1953-ban elkötelezte magát Nagy Imre politikája mellett. 1954-ben a reformok mögé sorakozó Magyar Írók Szövetségének Győri Csoportja őt tekintette irányítójának, októberben pedig ő lett a Hazafias Népfront Győr Megyei Szervezetének alelnöke. Rákosi hatalmának ismételt megerősödésekor megtört fölfelé ívelő politikai karrierje is. Az 1954. évi tanácsválasztáskor már a VB jelölőlistájára sem került fel. Rövid ideig állás nélkül maradt, majd a papíron még létező Nemzeti Parasztpárt budapesti központjában hoztak létre számára politikai munkatársi állást. Ezután Erdei Ferenc segítségével a Kistölgyfajamajori Állami Gazdaság igazgatójává nevezték ki. A forradalom kitörésekor is itt dolgozott. 1956. okt. 26-án őt választották a Győri Nemzeti Tanács elnökévé. Az okt. 30-án megalakult Dunántúli Nemzeti Tanács elnöke is ő lett, amiként beválasztották az újjászervezett Petőfi Párt (Nemzeti Parasztpárt) vezetőségébe is. Határozottan és félreérthetetlenül Nagy Imre oldalán állt, a szenvedélyek csillapítására és a szélsőségek megfékezésére törekedett. Eredményesen akadályozta meg a fegyveres harcot, az esetleges ellenkormány megalakítását. Szorgalmazta az ÁVH felszámolását és a forradalmi szervek kiépülését, elismerését, igyekezett ezek tevékenységét a megyében, majd október 30-ától az egész Dunántúlon koordinálni. Október 31-én a Dunántúli Nemzeti Tanács küldöttségének élén a parlamentben tárgyalta Nagy Imrével és Tildy Zoltánnal. 1956. nov. 4-e után a szovjet hadsereg segítségével szerveződő hatalom "védőőrizetbe" vette, de az ekkor még küzdőképes néptömegek nyomására visszakapta szabadságát. A forradalom alatt megindított Hazánk című lap felelős kiadója volt, és 1956 decemberében kezdeményezte a Soproni Napló nevű időszakos lap megindítását. A Kádár-rezsim megpróbálta megnyerni, így tagja lett a Hazafias Népfront 1957 tavaszán Bulgáriába utazott delegációjának. 1957 elején a Győr-Sopron megyei képviselői csoport munkájában is részt vett, de az 1957. máj. 9-én összeült országgyűlésben már azt állították róla, hogy mandátumáról lemondott. 1957. máj. 3-án tartóztatták le. Május 17-én cellájában öngyilkosságot kísérelt meg. A győri Honvédkórházba szállították, másnap kiugrott az ablakon. 1957. augusztus 12-én, máig tisztázatlan körülmények között, harmadik "öngyilkossági kísérletével" vetett véget életének.